

[Hans Hansen.]

Franrigs Vedkommende endelig ligger Tallene med 6 000 Mill. Kr.s Indførsel og en Udførsel paa lidt over 4 000 Mill. Kr.... (Indenrigsministeren [Dahlgaard]: Det er jo ikke deres Betalingsbalance, det er Handelsbalancen!)... Ja, det er Handelsbalancen, men jeg fører ogsaa netop dette Bevis for, hvor galt denne Opfattelse er.... (Indenrigsministeren [Dahlgaard]: Hold Dem til Betalingsbalancen!)... Ja, Betalingsbalancen kommer jeg til senere, men det er naturligvis kun et Udtryk for den højtærede Indenrigsministers daarlige Samvittighed, at han ikke kan lade mig tale i Fred.

Vender vi os til Tyskland, møder os ganske de samme Bestræbelser for at skabe en gunstig Handelsbalance gennem Told, men Tyskland, det Land, hvor man har anvendt Told og Restriktioner i størst Udstrækning, er netop det Land i Verden, der har de allerdaarligste Forhold, den største Elendighed, den største Arbejdsløshed og den største Nød i Befolkningen. For Englands Vedkommende stiller Tallene sig gennem de tre sidste Aar betydeligt større for Indførselen end for Udførselen.

For Danmarks Vedkommende endelig er Forholdet gennem de sidste tre Aar dette, at vi i 1929 udførte for 1 600 Mill. Kr. og indførte for 1 700 Mill. Kr.; i 1930 var Tallene gaaet lidt ned, men dog var der ogsaa der en Forskel paa ca. 100 Mill. Kr., og Forskellen i Tallene ligger i 1931 omtrent paa samme Højde, nemlig med en Indførsel paa 1 300 Mill. Kr. og en Udførsel paa 1 175 Mill. Kr.

Al denne Tale om ugunstig Handelsbalance er en Tale hen i Vejret, som ikke har noget med et Lands økonomiske Stilling at gøre. Saa kommer vi til Betalingsbalancen, og dér er Forholdet det, at hvis vi tager Danmarks samlede Indførsel og Udførsel gennem hele den unormale Tid fra 1913 til 1931, har vi haft et samlet Underskud paa Handelsbalancen i denne Aarrække paa ca. 5 Milliarder Kroner, men Betalingsbalancen staar saaledes, at vi skylder, hvis vi regner i Guld kroner, til Udlandet det samme Beløb nu som i 1913. Derfor er al denne Tale om Handelsbalancen hen i Taaget; det er Betalingsbalancen, der er det afgørende, og naar det kan dokumenteres, at vi i denne Periode har haft en Indførsel, der var 5 Milliarder Kroner større end Udførselen, uden at vor Betalingsbalance er forrykket, skulde jeg tro, at det til Overflod beviser, at den Frygt for en ugunstig Betalingsbalance, som jeg nu ogsaa hørte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtvære, er ganske ubegrundet.

Hvis vi ser paa, hvad der er sagt ud fra Frihandelsbetragtninger Tiderne igennem, skulde der vel heller ikke være Tvivl om det rette Forhold. Saaledes skrev en Mand som A. Peschke-Køedt allerede for 25 Aar siden, at Indførselen egentlig skulde bogføres paa Indtægtssiden og Udførselen paa Udgiftssiden, altsaa paa samme Maade som man i Virkeligheden gør det i den daglige Forretning, for det er ikke noget Bevis paa, at vi gør en ugunstig Forretning, at den samlede Tilgang af Varer er større end den samlede Værdiafgang; hvis det var Tilfældet, vilde vi i det lange Løb dø af Sult. Og en Kapacitet som Professor Ohlin siger, at den Tro, at en aktiv Handelsbalance i og for sig betyder noget gunstigt, savner enhver Grund.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udmalede, hvor frygteligt det vilde være, hvis vort Samfund fik fri Indførsel og vi ikke opretholdt en Importregulering. Det ærede Medlem glemte ganske at omtale de mere konkrete Forhold, nemlig de Samfundsforhold, vi har i Dag, da vi opretholder Importregulering og Toldforanstaltninger. Forholdene er jo under Opretholdelsen af disse Importregulerings- og Toldforanstaltninger saaledes, at de ikke godt kan blive værre under Frihandel. Hvis det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen vil se sig om, hvor man har anvendt Tolden, saa vil han finde, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde her en Gang for et Aars Tid siden — og det staar fast, og det kan ikke rokkes, hverken af nye eller gamle Protektionister, hverken af radikale eller socialdemokratiske Toldbeskyttere eller af de gamle Toldbeskyttere til højre i Salen —, at overalt i Verden, hvor man har anvendt Tolden, er Forholdene blevet forværret for den almindelige Befolkning. Det er en Sandhed, der staar saa fast, at ingen vil kunne modbevise den.

Det var efter min Mening en sørgelig Tale, der blev holdt i Dag af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen; vi erindrer det radikale Venstres Fortid, de stolte Ord, der blev sagt og Løfter, der blev givet om, at dette Parti gik ind i den socialdemokratiske Regering med 3 Medlemmer som en Slags Garant for, at Regeringen ikke skulde gaa ad Toldvejen, og i Dag hørte vi saa, hvilken Betænkelighedens Naadegave det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har faaet, naar det gælder om at forklare, hvorfor det radikale Venstre gaar med til alle Restriktionerne, for ikke at tale om det, vi har oplevet de allersidste Dage.

Valutacentralen har ikke udrettet noget